

PUBLICAM în altă parte a numărului de față, declarații-ile unei personalități occidentale care, în numele guvernului ce-l reprezintă, a fost în România pentru a încheia diferite convenții comerciale cu regimul din București.

Aceste declarații nu ne surprind Ele vin să confirme ceea ce am scris în trecut, că actuala politică de expansiune industrială reseristă nu va putea rezista față de imensele cheltuieli în care se angajează și aceasta din două motive -Primo cumpără-rile de uzini efectuate în țările occidentale, nu vor putea fi plătite, întrucât regi-mul din țară nu dispune de valuta foarte necesară. Putem releva, că până în prezent comenziile făcute în Occident au întrecut suma fantastică de un miliard de dolari. Nu exagerăm cu nimic Am luat cifrele comenzilor trecute în țările occidentale în ultimii doi ani -Secundo RSR-ii și-a luat angajamentul de a face plățile prin bunuri de consum produse în România. Numai că capacitatea de producție a RSR-ului este incapabilă de a satisface și de a respecta livrarea acestor comenzi. - Apoi nu trebuie uitat că produsele reseriste sunt de proastă calitate în comparație cu cele occidentale ceceace a recunoscut însuși ministrul finanțelor, după cum am arătat în Nr. trecut. Dar mai este încă o fază a problemei ce nu trebuie pierdută din vedere. Produsele alimentare exportate din Resere în special conservele, nu se mai cer de consumatorii occidentali Cunoaștem cazuri în care importatori occidentali stau cu imense stocuri nevândute Dar aceste probleme prezintă puțin în regimul reserist. Ei urmăresc să înșele pe industriaii occidentali și de aceea ceată să achiziționeze în grabă cât mai multe fabrici și industrii pentru România. Apoi, când vor veni aceste plăți în plată, va declara că nu poate respecta angajamentele făcute și va cere moratoriul. În schimb RSR-ul și-a mai luat (cum în pag. 5)

LÂNGA CLUJ A FOST INREGISTRAT UN GRAV ACCIDENT DE AUTOMOBIL CARE ERA SA COSTE VIAȚA UNEI MARI PIANISTE FRANCEZE

Un grav accident de automobil, care din fericăre nu a avut urmări fatale, a fost înregistrat lângă Cluj, a cărui victimă a fost o mare și reputată artistă franceză E vorba de bine cunoscuta artistă de renume mondial, Dna Monique de la Bruchollerie, care a plecat într'un turneu în România unde a dat mai multe concerte care au fost urmărite cu entuziasm de publicul din țară. În ziua de 20 Decembrie 1966, marea artistă franceză a dat două concerte la Cluj. A doua zi după amiază, pianista franceză urma să plece spre Timișoara. Contractul semnat între pianistă și soc. OSTA, care organiza turneul artistei franceze în România, prevedea că toate deplasările în țară vor fi făcute cu avionul. Numai că dela Cluj nu exista nici un avion pentru ea și o transporta pe artistă spre Timișoara. Reprezentantii soc. OSTA au intervenit și au stăruit pe lângă Dna de la Bruchollerie ca să facă călătoria cu automobilul, ceea ce a acceptat până în cele din urmă. Numai că mașina pusă la dispoziția artistei era o mică "Volga", condusă de un tânăr șofer neexperimentat, iar roțile mașinei nu aveau nici lanțurile respective. La 100 km. de Cluj, automobilul ce conducea pe pianistă a derapat, ciocnindu-se cu o altă mașină ce venea din sens invers. Pianista franceză a fost grav rănită și dându-se alarma, a fost transportată de urgență la spitalul din Cluj, unde doi profesori universitari, doctorii Jacob și Nana, au făcut tot ce era omenște posibil ca s'o salveze dela o moarte sigură. Artistă franceză a fost transportată la 15 Ianuarie a.c. cu avionul la Paris unde a fost internată la spitalul American din Neuilly. Starea Dnei de la Bruchollerie nu mai inspiră îngrîjorare, însă timp de doi ani nu-și va mai putea relua activitatea artistică. Despăgubirile pe care statul român va trebui să le plătească artistei franceze se ridică la câteva milioane de franci francezi.

CINE ESTE OMUL CARE SCRIE TOATE DISCURSURILE ȘI CUVÂNTĂRILE LUI N.CEAUȘESCU

Misterul cuvântărilor și declarațiilor ce le face vătaful Noi al R.S.R.-ului a fost lămurit. Cel care redacta acele cuvântări ale fostului ucenic de cizmarie ajuns, datorită baionetelor sovietice, stăpânul României, a scriitorul TITUS POPOVICI. Membru al Uniunii Scriitorilor din R.S.R., membru al Comitetului central, promova de stăpânul său, Titus Popovici e cel care redactează cuvântările și discursurile lui N.Ceaulescu. Se știe că secretarul general al partidului comunist din Resere este un analfabet lipsit de cultură, incapabil să găndească și să scrie, așa cum ni-l prezintă presa aservită din țară prin discursurile sale. Dealtfel nu e un secret pentru nimeni îndelung reea scriitorului Titus Popovici, care se țandă în toată Capitala cu această funcțiune. El, împreună cu scriitorul Ion Brad, și în mână întreaga intelectualitate a partidului Dar asupra acestor doi vom reveni în curând pe larg.

La data de 7 Martie a.c.s.s. va desfășura în R.S.R. competițiile concursurilor pentru sfaturile populare (foste primării).

O delegație a Consiliului național al cercetărilor științifice din R.S.R. a plecat în URSS. Din această delegație făceau parte Roman Moldovan, președintele Consiliului, Horia Hulubei, Ing. Nicolae Sărbu, Ing. Traian Dudaș și un grup de tehnicieni. Acesta delegație a luat parte la lucrările Consiliului științific al Institutului de Cercetări nucleare din Dubna, consiliu din care face parte și R.S.R. Delegația rezervistă a semnat cu URSS un nou plan de colaborare științific pe ani 1967-1968.

Margareta Micunescu din Str. Știrbei Vodă 110, București, împreună cu Emil Cioba nu, Mircea Vărzaru, Romulus Pintilie și Erhard Holand, de la Oficiul farmaceutic al regiunii București, au sustras diverse produse de cosmetică pe care le-au revândut pe piața Bucureștilui, la partizani. Produsele farmaceutice furate se cifrează la suma de 190.000 lei. Cei indicați mai sus au fost arestați și actualele almente ei sunt anchetați.

Dela uzina "Electronica" din București au fost furate treptat 114 aparate de radio și tranzistoare în valoare de 136.000 lei. Autorii furtului au fost arestați și defermi Justiției. Au fost condamnați Teodor Zamfir, Nicolae Enache și Ivan Dinu, salariați la întreprinderea Ctin Tacea și Gheorghe Zamfir la câte 16 ani muncă silnică, iar Mihail Tripșa și Alex. Soceanu la câte 7 ani închisoare.

În luna Martie 1966 a fost liberat din închisoare Nicolae Ciortea din Filiași, care apăsese o pedeapsă grea pentru delapidare de bani publice. Cum fusese un vechi membru de partid, a fost reînscris în partid și a fost reînscris în comitetul de alimentare publică și a început a face contribuția. Ajuns la Tulcea, a prezentat la ferme

"Alimentara horticolă Tulcea" pentru a face o inspecție. Ajuns la casa de bani, a luat tot ce a găsit băgând în buzunare. În urma alarmei date de funcționarii trustului, el a fost arestat și a reluat drumul închisoarei...

"Scânteeea" din 5 Ianuarie ne dă o mostră a debandadei administrative ce domnește în R.S.R. De o lună de zile, în vagonul No. 753.176 încărcat cu cherestea de Iprofii, nu se găsește în nici o stație din țară. Vagonul s'a volatilizat în natură...

O altă dovadă a neglijenței administrative din Reservecă tot "Scânteeea". Asculți face o comandă telefonică cerând un abonat din Giurgiu. Omul nostru așteaptă o oră, două, și săturându-se de atâtea așteptare, pleacă la Giurgiu cu automobilul său (64 km). Ajuns cu bine, a rezolvat ceea ce vroia să aranjeze pe cale telefonică. Când să, după vreo cinci ore, telefonul sună și abonatul din Giurgiu este anunțat că este chemat din București... Omul nostru uitase să anuleze comanda telefonică cerută, oare i-a fost dată... după cinci ore.

Iată și ultima întâmplare spicuită din presa din țară. Ne-o redă "România zisă Liberă" din 17 Ianuarie a.c.:
Un tren plecat cu excursioniști din Ploesti la Sinaia, a parcurs acest drum de 60 km în TREI ORE ȘI UN SFERT... Performanță, nu glumă, de care ar fi învidioși și conductorii diligențelor de pe vremuri.

Aproximativ o mie de persoane călătoresc zilnic de la Brăila la Galați și invers. De câteva săptămâni, întrucât vasele fluviale sunt în repație, călătoria între cele două porturi dunărene se face cu... remorhere și vapoare. Pasagerii sunt toți înghesuiți pe covor. Progresul comunist nu are asemănare nici călători în lume...

Au fost arestați în R.S.R.

cei mai buni boxeri pe abuz IN RES 1966, pe categorii Muncă C. Ciucă, C. Gruescu, C. Popoi, N. Giju, N. Puțu, D. Regalie, P. Hulzeu și I. Lungu Pană, D. Seriat Buzuliu, C. Crudu, O. Coroi, A. Duca Iliescu, N. Moldovan, Semi uscoră - V. Bădoi, M. Găniș, Al. Căpă Murg, A. Murg, Gh. Anton Semi, C. Mălloice - C. Ghiță, I. Ilieș, V. Dobres, A. Mayai, O. Baciu, M. Găniș, I. C. Constantinescu, I. Piv, Gh. de a Madan. Ugoară - V. Antonio, M. Dumitrescu, I. Dinu, V. Sil, I. Mihailik, M. Iloice - C. del, I. Olteanu, C. Cojocaru, I. Manole, N. Maniș, Semi-gran, I. Monea, V. Trandafir, A. Iancu, la M. Constantinescu, Gh. Preda, un Greg - V. Mariușan, St. Colan, și I. Alexe, M. Ghiorghion, M. N. Ilescu.

Jucătorul de volley-ball H. Nicolaș, care a jucat la Rapid-București din anul 1953 fără întrerupere, a plecat în Belgia unde va activa timp de un an ca antrenor al echii autoapei masculin de volley a Bănel.

Pe scena Teatrului "Ion Creangă" din București a fost prezentată o piesă despre Unirea Principatelor. E prima piesă prezentată în țară de la venirea regimului comunist, care tratează un astfel de subiect. Piesa are titlul "Luceafărul dinspre ziuă", iar autoarea este Rodica Nicolescu. Regia aparține lui Barbu Dumitrescu. Muzica: Dinu Petrescu. Costumele: Mia Steriade și Sorina Popa.

Autoritățile rezerviste au descoperit o bandă de falsificatori de bani. Fabrica se afla în România și regiunile în jurul de monezi false erau cele ale Bacăului, Sucevei, Brașovului, Dobrogea. Autorii acestor falsificări erau soții Maria și Costache Grăjdeanu din Roman. Arestați și judecați, ei au fost condamnați la câte 5 ani muncă silnică.

Pe ecranul din București a fost prezentat un nou film rezervist, intitulat "Dimitești". Este un scenariu de Ctin Steriade și Andrei Blătar, cu Dan Muta, Irina Petrescu, St. Colan, Gh. Șeb, Popoi, Marina Mănuș, etc.

IN RESERE, IMPOZITUL PE VENITURI A TUTUROR SALARIAȚILOR
FARA COPIII CASATORIȚI SAU NU, A FOST MAJORAT
CU 10 PANA LA 20 LA SUTA

In "BIRE" din 1 Decembrie 1966 publicam că guvernul reserist intenționează de a reface cu 25 la sută salariile celor ce nu au copii. Iată că pe ziua de 10 Ianuarie a acestui an, această știre este în total confirmată, însă prezenta știre sub o altă formă de partid comunist din țară. În loc de a reduce salariile, regiștrii au preferat să majoreze impozitele, astfel că începând de la 1 Ianuarie 1967, impozitele salariilor cari nu au copii, au fost majorate cu 10 la sută pentru cei ce primesc un salariu până la 2.000 lei, și cu 20 la sută pentru cei ce primesc un salariu superior sumei de 2.000 lei. Acest impozit se aplică tutu-

FURTURILE DE AUTOBUSE AU DEVENIT O ADEVARATA
MANIE IN RESERE

Se pare că mania de a fura autobuse a devenit un fapt banal în Resere. Cititorii își amintesc că în No din 1 Iunie 1966 relatam că un furt asemănător a fost comis de la autobaza I.T.B.-Floreasca. A doua zi autobusul a fost găsit abandonat, avariata, pe străzile Bucureștiului. Iată că un nou furt asemănător a fost comis la București, după cum relatează "Scânteeea" din 11 Ianuarie 1967. Taxatorul Titu Cornel Virgil după ce a predat socotelile zilei, s'a dus la autobaza Ferentari și a furat... un autobus Skoda.

UN INSPECTOR FINANCIAR AL UNEI INTREPRINDERI DIN BRAȘOV
DELAPIDEAZA CIRCA 100.000 LEI, PE CARE-I CHELTUIEȘTE
IN AVENTURI ROZE LA BUCUREȘTI

La București a fost arestat individul Alexandru Adamescu, în vârstă de 52 ani, care se ocupa cu plasarea de fete tinere unor clienți doritori să petreacă câteva ore plăcute. De meserie cismar, Alexandru Adamescu avea un fizic plăcut, făcând cunoștințe prin bufete-expres cu tinere fete vennice de aventuri galante, remunerate. El găsea clienții săi parate, pe cari îi recomanda fetelor. Printre clienții săi se găsea și un inspector financiar al unei întreprinderi din Brașov, anume Gheorghe Șerban, care venise regulat în București, pentru a petrece în tovarășia fetelor

ror categoriilor de salari-ați, fără nici o distincție, bărbați sau femei, fără copii, de la vârsta de 25 ani în sus, indiferent dacă sunt căsătoriți sau nu.

Prin această majorare a impozitului salariilor fără copii, aceștia vor avea de plătit un impozit de circa 30 până la 40 la sută din salariul lor, avându-se în vedere că vechiul impozit pe salariu este de 20 la sută.

Cu alte cuvinte, un salariat fără copii va avea de plătit la un salariu de 1.000 lei, un impozit de 300 lei, iar cel ce primește un salariu de 2.000 lei, va primi în mână 1.200 lei.

RASPANDIȚI "B.I.R.E."

REGIMUL RESERIST NU VA PUTEA
ACHITA DATORIILE CONTRACTATE
IN ȚARILE OCCIDENTALE

O personalitate occidentală, dintr-o țară europeană, a fost de curând în țară pen-tru a semna în numele guvernului său, o convenție comercială cu R.S.R. Dsa ne-a făcut anumite declarații, din care reiese că regimul reserist caută să se echipeze cu bunuri industriale occidentale, știind că la scundențele respective de plată, nu-și va putea onora angajamentele lui. Nu va putea, intrucât nu dispune de devalize, iar în ceea ce privește ritmul producției industriale din R.S.R. cât și calitatea produselor, nu se pot compara cu cele existente pe piața occidentală. E ceea ce am subliniat noi în repetate rânduri și viito-rul apropiat ne va da o confirmare totală.

ARESTAREA UNUI MEDIC
BUCUREȘTEAN, ACUZAT DE TRAFIC
CU AUTOTURISME ADUSE
DIN STRAINATATE

La București a fost arestat Dr. Francisc Nass, chirurg neorolog al spitalului No9 Mandravela, cu domiciliul în strada Barbu Văcărescu No155. Urmărit de mai multă vreme de Securitate, el este învinuit că se ocupa cu vânzarea de automobile aduse în România de cetățeni străini. Până la arestarea sa, Dr. Francisc Nass este acuzat de a fi vândut 6 automobile străine. Acestea au fost confiscate de la cum-părători, cari împreună cu principalul acuzat au fost trimiși în judecata unui tribunal.

* UN PUTERNIC INCENDIU S'A
DECLARAT IN NOPTEA DE 6/7
IANUARIE IN CARTIERUL BURDU-
JENI DIN SUCEAVA, MISTUIND 5
CLĂDIRI UNDE LOCUIAU 10 FAMI-
LII, PLUS 2 MAGAZINE

Pagubele sinistrului se ridică la peste 150.000 lei. An-cheta a stabilit că incendiul s'a declarat din neglijența unui copil care se juca cu chibrituri și care a dat foc mobilei din locuință. Pompierii sosiți cu mare întârziere, nu au putut decât contem-pla dezastul.

CIRCA 2.000 DE ROMANI
CITEȘC FIȘOARE DIN
DIN "B.I.R.E."

Nu mă preocupă numai literatura talmudică, dar și literatura universală. Iubesc acele comori spirituale ce aparțin oamenilor mari. Le gust ca un nabab, cu patos nestăvil. Iată, de exemplu, Giovanni Papini, care'n exuberanța sa arhi-cunoscută, notează această minunată sentență, ce o voi folosi drept motto pentru cronica de față: "Nu mi-e fri că de nimeni, afară de mine însu-mi. Sunt găta oricând, să mă răfuiesc cu oricine".

Specialitatea mea nu e răfuială. Iar versant talmudic, e te răful - înseamnă a com-cura pentru a te apropia de piscul spirituale. Doar pe un asemenea pisc stau oamenii mari cu adevărat. Dar partidul acordă epite-tui de oameni "mari" numai celor numiți, ver-rificați și consacrați de ei, dictatorii un-brelor și speluncilor morale. Aceasta nu-i de fapt tematica mea. Eu iubesc fierbinte credința, frații cinstiți ai altor credințe care-L slujesc pe unicul Dumnezeu al adevăr-ului libertății, omeniei, dreptății. Iată în să cum viața, această fantastică meșteră a surprizelor, viața mă alimentează mereu - chiar fără viața mea - cu întâlniri unde fi-guri distincte îmi povestesc din taina trăi-rii lor taine care mă farmecă dar în fond mă îngrozește.

La o recepție de presă, printre figurile de elită a ziaristilor din Ierusalim, m'am refăcut cu vechiul meu amic, o pană auten-tică a presei israeliene, Eliezer Kiwiti. În toiu discuției, știindu-mă originar din Ro-mânia, mă întrebă ce părere am despre Moi-se Rosen, pe care l-a văzut de câteva ori, de când acesta vizitează Israelul în olimpiada sa proletară de tristă aducere aminte. Am tăcut. Cu un om ales, și-e penibil să descrii povestea autentică a copoilor de partid ca-re mistifică tot, pentru ca doar osânză lor să fie satisfăcută. Interlocutorul meu mi-a repetat aceeași întrebare... Pentru că nu mai puteam să tac, fiind totuși curios să aflū ceea ce știe el despre politrucul nostru, i-am răspuns printr'o întrebare: "Ce știți D-Eliezer Kiwiti asupra mai jos, aidoma, fără nici o rețușare literară, de senzații ef-tine sau tari ?

"Pe semne că Mozes Rosen, alias Șef-rabi-nul partinic al României, dispune de fonduri mari. Ca ziarist, sunt des invitat să parti-cip la recepțiile date de ambasada română din Israel, de câte ori ei ne vizitează țā-tală, lux, mai vezi la această atmosferă occiden-tele zămbete, armonie, dulceață, seninătate, de parcă n'ai fi într'o legație comunistă; Iar Rosen, ce călătorește pe tone și kilometraje a-le Gentului, de parcă ar apare ca cea mai ma-re comitate rabinică mondială... Mă jenant când funcționarii ambasadăi au încercat să-mi ofere la placare - odată! Avem impre-

sia că, primind cadouri de la comunități, ră-binii binecuvântate de un asemenea Șef-rabin ca Mozes Rosen au comite un act de trădare față de scumpa mea patrie, Israel. Așa că, deși penibil, le-am mulțumit pentru intenție, dar totdeauna plecam dela ambasada română - ca invitat oficial - fără a lua vreodată un cadou.

"Acum vreo două luni, când Rosen vizita după telefonul ce mi s'a dat de acesta, în pre-tr'unul din cele mai elegante hoteluri. Am mar-găsit acolo și un călugăr în sutană, extrăcu-de frumos, tânăr, îi chema Florea sau Turia, lui nu mai știu mînte precis numele său. Știu des-p-că Rosen se afla într'o discuție foarte animată cu el. La un moment dat, acest călugăr, nimită cu el. La un moment dat, acest călugăr, zităm Biserica românească din Ierusalim. Iar recent restaurată. Ne-am urcat în mașina vint-legației române, un Packard minunat. În spa-tori diplomatice ori agenți camuflați. Li-un pită de Biserica românească e o casă, un mic cat-Partenon. Stăpâna, nu e marchiza de Pompa-l-dour. Ușa le-a fost deschisă de o călugăriță să-frumoasă. Intrând în încăperi, Boccaccio a transfigurat o a doua călugăriță și mai gin-frumoasă. A intrat el, cei doi călugări, E-minența roșie, iar canaturile uși s'au în-chis spontan, lăsând afară pe trei cerberi. Pe cei trei spadasi ai securității, cari păzeau în plin Ierusalim, ziua în amiaza mari-re, sfânta morală proletară. Ca din minuni a apărut o masă pe rulete, ca la cabaretul Patriarhiei și pe ea fiind așezate toate bogățiile culinare: caviar vodcă și varia-te feluri de șampanie. Iar călugărițele zăbeau foarte, călugării la fel. Mozes Ro-sen așigdorea. Eu îngrozit scârbît de at-mosferă, am fugit afară întrebându-mă stu-pefiat: acesta-i rabinatul român ??

Eliezer Kiwiti a tăcut și n'a privit. Atunci m'a cuprins furia groaza ura. Am simțit Lovit, îndeosebi de ultima sa obser-vație: acesta-i rabinatul român? M'am re-ținut să nu plâng. Cereau apărare acea mân-dră pleiadă a trei veacuri de mândru rabi-nat român. Mi-au apărut cohorta aleasă a at-leșilor Domnului care-au cinstit cu sen-renie plaiurile rumânești dinastia rabi-nilor Hayer din Vijnița. Roller din Buhui-Friedman din Ștefănești, rabinii Săfran din Bacău, rabinii Landman din Târgul Frumos săveni, Moinești și Iași, rabinii Tăbăcu din Botoșani, Katz din Cernăuți, rabinii Gasvon din Brăila, colegii mei din rabinatul bucu-reștean din Bucureștiul ilustratului Șofar bin Nicomrower și Daruch Gantz, Haim Raba-novici, Bergher, Doctorul Halperin și Beck și Wolfshaut și Katz și Kotelov și Abram Landau. Plus mulți mulți alții. Ei acuză ei toți acuzau pe agentul odios al lui Com-stăntănecu-Ioș și ai lui Justitan Mart-na, acuzau și plângeau. Găndeam plângeam și vorbiam urliam. Avram treceam vîșe

Am scris că nu putem fi chit încă de memoria marelui actor ce a fost Ion Iancovescu, cu buna notă informativă ce în grabă am dat-o în numărul trecut, la vreo trei morți înalte. Am răpat deci pe confratele nostru, I. Flavius, ce a fost inspector general al teatrelor, să binevoiască a evoca pentru oclitorii noștri câteva amintiri despre popularul artist care, din pricina atitudinii sale de rezistență și de frondă, n'a ajuns să sibă titlul de marele actor al țării noastre.

O să vă mire - ne-o declară d. Flavius, faptul că v'ați adresat mie ca fost critic dramatic și inspector general al teatrelor, presupunând că ați fi vrut să vă vorbesc de marile roluri în care a strălucit Iancovescu (strănuș pentru cei intimi) în carierei lui de peste o jumătate de veac. Ei bine, nu despre ceace a fost Iancu pe scenă, unde - vorba lui Rebreanu - ațiți prin suflour, îi doptau ce avea de spus, cred că este cazul să vorbim. Pe Iancovescu, cel ce apărea în lumina răsăritului și chipul său-l descriem în cu vintre. Cei ce au avut norocul să-l vadă în "Cyrano", "Ertle al IV-lea", "Tavarași" sau oricare altul din rolurile din care a făcut un triumf, n'au nevoie de vreo foale calificative din partea noastră. Iar cei care nu l'au văzut, nu vor putea niciodată din vorbe să-și facă o idee despre darul lui de a face din replici - scântei, din mișcare - ar fiint viu, din mimică și gest - artă portretistică și albume de desen.

În orice caz, despre Iancu actorul, avea mult mai multă chemare decât mine să vă vorbesc. Elvare, care i-a fost parteneră în câteva piese dela "Patima Roșie" încoace și asociată la Teatrul Mic ce-l creaseră împreună cu marele actor Mihailescu, devenit tot aici la Paris, celebru.

După mine, rolul prim ce nu se cade uitat e cel în care Iancovescu apărea el însuși, vreau să spun nu întruchipând cutare sau cutare personaj, ieșit din imaginația unui autor dramatic, ci reprezentându-se pe sine, așa cum îl era suflatul și credința, cum ni-l lăsa Dumnezău, cum îl făcuse talch-său ce n'avea să se gândească la nimic.

Iancu a fost și el, în felul lui, un pamfletar. Și difuza însă biletele lui de parateiilor, orai. Și cât era de caustic și de scârțos, de caustic și de scârțos, plin de spontaneitate și de scârțos, deci cât era de temut reiese din faptul că nemiștrii au cerut în timpul războiului să fie trimis la dracu'n praznic, să joace la Odesa, iar comuniștii l'au ostracizat.

Rolul care se cuvine relevat e acela de rezistent și de frondeur pe care și-l lua când apărea cam pe la ora prânzului, în strada, la cafenea, la "Corcâu", "Capșă", ori Athéna, cu înseparabile lui lulea, alături de care și mocea surșăul și ardea spirițului narcotic. Aruncă, scrutător, pe sub sprâncene și a sfușoare, o privire vulturoasă în jur. Și descoperă privăniți, auditori. Se apropia cu puțin măsurat și nemăsurat, își dădea drumul. Comentarii și reflecții, în scârțos și în pasquino epigramatic (Iancovescu, scârțos și omnia și priponțuri) la ea, căci după el erau amfiteatre.

Un tom, chiar de astăzi, pentru o...

culegere a vorbelor de duh cu care Iancu s'a ilustrat în rolul lui de bifuitor al năvrurilor tiranice și al soțiilor puter-nicilor perindași la cărma țării.

Nici nu știu care fapt mai semnificativ să aleg pentru a consemna curajul lui civic însoțite cunoscut și marele lui talent, ajutat de o scripitoare inteligentă, de a se război cu satrapii, cu samavolnicii, cu cei ce călcau în străchini ori dădeau cu ciștean-gard.

Îmi vine în minte o scenă în care nease multul comedian s'a învederat tragedian de mare clasă. Era în Mai 44. Țara în parte deja ocupată. Faimoasa întvedere dela Moșoia se produsese. Iancu știa. Ce putea să facă pentru a preveni războiul și să salveze "Conducătorul" în termeni reci. Și iată că trebuia sărbătorit 10 Mai. Sub pretextul bombardamentelor care începuseră și se înțetisără, mareșalul ia hotărârea să nu se mai facă paradă ci numai un festival la Teatrul Național la care, între altele, actorii de frunte ai nației să recite la ale Geregere, poezii patriotice. Vraca venise cu ce lebrul fragment din Satira a III-a, Calboreanu cu ceva din Bolintineanu, mi se pare, și alții cu Coșbuc, cu Goga, etc. Și iată că veni rândul lui Iancovescu. Să nu uităm că toate speranțele în acel moment erau în Moșoia. Sala era îndesată de lume până la ultimul loc. Cortina trasă. Și deodată două mâini dau deoparte cele două canaturi moi de catifea și, în lumina unui reflector, apare grav și solemn, Iancovescu. Stând încă o clipă cu mâinile cu care dăduse deoparte cortina, în aer, și rotește privirea și vulturoasă în jur. Apoi, neașteptat, se lasă pe genunchi și începe să declame, nu să cânte. "Trăiască Regele în pace și onor". Lumea se ridică. Asculta într'o tăcere morăntă. Apoi, o rafală de aplauze și aclamații, urmată de alte și alte razele, răsuna acordându-l parcă ou o ploaie de confeti invizibile pe Iancovescu care a rămas mai departe în genunchi, cu capul plecat.

Vă închipuiți ce-a mai răsunat tot țării în urma acestui gest politic atât de avântor. Și nu putea să i se facă nimic. Era Trăiască Regele...

Ei bine, din astea, mai mici, mai mari, vreau să consemnez și inventive, avea necontenit neobositul luptător cu giurma și înșepătura, care a fost Ion Iancovescu, cel mai lubit "mim", cum spunea el însuși, pe care în vechiul nostru, l'a avut neamul românesc, atât de bogat în excepționale talente actoricești, dar care puse, cum l'a pus acest Cyrano, în slujba apărării politice, căci nu premier aveai să face să i se simtă acușării.

DL CONST DRAGAN A FOST LA PARIS. Aici a avut întrevederi cu câteva persoane franceze și români - în vederea întăririi lor în comitetul unei Fundații pe care vrea să o întemeieze în capitala Franței. Francozeilor le-a explicat că Fundația va avea un caracter european, iar Românilor le-a spus că această instituție va fi creată pentru a veni în ajutorul exilului românesc (sic) în acest scop, la sediul din Paris al fostei sucursale a întreprinderii sale din Milano, pe rue Lafayette, se lucrează de zor pentru a transforma birourile în săli de conferințe. Pentru ca o asemenea instituție să poată funcționa în Franța trebuie o autorizație din partea autorităților com-petente. Până astăzi această autorizație nu a fost obținută. După informațiile noastre, sediul central va fi în Elveția, iar la Paris o sucursală. Dar și în această ipoteză o autorizație este necesară. Că dl C. Drăgan vrea să creeze o Fundație la Paris, îi privește. Dar să ne fie permis să facem o constatare și anume: ni se pare că puțin în ciudat - ca să nu spunem altfel - că persoajul care a dat numai UNA SUTA DE DOLARI atunci când guvernul rezervist cerea 25.000 Dolari pentru a elibera din pușcărie și a-l da voie, cu câțiva ani în urmă, filosofului Constantin Noica, să plece din țară, dl C. Drăgan manifestă acum, dintr'odată, un interes atât de ascuțit treburilor și necazurilor exilului românesc... Se prea poate că în sufletul lui să fi fost cuprins de o dorință adâncă de a se răscumpara. Totul e posibil. Numai că noi cunoaștem și alți Români cari s'au interesat de treburile și necazurile exilului nostru și au venit în ajutorul lui, cheltuind sume foarte importante, dar fără a o face cu surle și tobe: Nu vom pomeni de cei ce sunt încă în viață pentru că știm că i-ar supăra dacă am divulga generozitatea lor. Ne vom referi numai la cei dispăruți și gândim ni se duce în primul rând la marele român și filantrop George Littman, care a restaurat Biserica Unită din Paris, dotând-o cu o sală de festivități, a ajutat Asociația medicilor refugiați la Paris, a întreținut până la moartea sa, pe Mitropolitul Visarion Puiu, a dat burse pentru studii și ajutoare în bani Românilor necăjiți, polnavi sau bătrâni. În total peste 25 de milioane de Franci noi. Dar niciodată George Littman n'a bătat toba pentru a face cunoscută activitatea sa generoasă și nici nu a căutat să creeze fundații care să-i poarte numele. Este ade-mănă: ni numărăm un boier!

MULTUMIM TUTUROR CELOR CARE AU BINEVOIT a trimite scrisori și mesagii de felicitare pentru aniversarea publicației noastre. Poarta ne aduce zilnic astfel de scrisori de simpatie, care sunt recompensa noastră pentru muncă ce am depus-o în apărarea și dezvoltarea scrisorilor primite din țară diverse persoane care ajută neșterit și românesc. Am primit chiar de la cei care au telefonat de acord cu linia lui

"B. I. R. E.", dar care recunosc însemnătatea acestui lung parcurs de 20 ani pe drumul spinos al gazetăriei exilului. Tuturor le adresăm mulțumirile noastre și promitem de a continua până la izbânda finală, care este dorința tuturor Românilor ce-și iubesc țara, a ceea ce a vedea România eliberată de tirania comunistă.

INSTITUTUL UNIVERSITAR ROMAN CAROL I din Paris a inaugurat ciclul serilor literare, care vor avea drept scop de a face cunoscut pe unii scriitori români, precum și operele lor. Prima seară literară a avut loc la sediul Institutului și a fost inaugurată de scriitorul și ziaristul C. AMĂRIUȚEI. Dsa ale ales drept subiect al comunicării sale analitice cărții dlui L. Arcade, "Poveste cu Tigani" (vezi cronica noastră din 16 Martie 1966 Nr. 43). Dl C. Amăriuței începe prin a spune că lucrarea dlui L. Arcade este o operă nouă în cultura românească. Autorul "Po și uestei cu Tigani" traduce simbolic tragedia vieții din toate zilele. Limbajul este fabricat, o frază distruge pe alta și autorul crează un limbaj nou. Fraza devine poezie în stil de basm, de proverbe. Această carte a dlui L. Arcade - încheie vorbitorul - mă chează o epocă în literatura noastră românească, care ne obligă să citim cu mai mult atenție folklorul nostru românesc. - Comunicarea dlui C. Amăriuței, tratată cu complicitate și pricepere literară, de care numai dsa putea să facă dovadă, a fost urmărită cu atenție și interes.

* Medicul Alexandru Radian, șeful secției de oftalmologie a spitalului de adulți din Bacău, a făcut a 250-ea operație de extracție a cristalinelui cataractat. Pacientul, care și-l-a recăpătat vederea, este țărânul George Gheorghie Cârjău din comuna Mânăstirea Cașin.

* După un turneu de aproape trei săptămâni în Cuba, ansamblul de balet al Teatrului de Operă și Balet din București, care a fost condus de Petre Codreanu, s'a refintors dela Havana în R.S.R. Echipa de dansatori a fost compusă din Magdalena Popa, Ileana Iliescu, Valentina Massini, Alexa Mezinescu, Cristina Hamel, Elena Dacian, Sergiu Ștefan-schi, Petre Ciortea, Gheorghe Coțovelea.

* LA BUCUREȘTI, într-o garsonieră a unei noștințe plecată în concediu, se adunaseră doi băieți și două fete. Vârsta fiecăruia dintr-ele ei nu depășea 18 ani. E vorba de Silvia Stoienescu din strada Cornului 45, Vi-orica Radu din strada Murelor 58, Traian Oltean din strada Popa Nan 137 și Gabriel Cobasian din strada Ștefan cel Mare 5. Aci, timp de două zile, s'au desfășurat cele mai mari orgii, alarmând pe vecini. Aceștia au înghiținat Millitia, care a venit și a făcut o descindere, arestând pe cei patru depravați.

LA PARIS A ÎNCERAT DIN VIAȚA CTIN NIOTT PO- ST MINISTRUL AL ROMÂNIEI, MARȘALUL FEDR LA ORELE 10 JUMI SE VA CESTA O LUNA ÎN ITALIA SA FIEȘTE ALA LUNA I. CĂLĂRIE ÎN ROMANIA

(Deseșaga lui Tântinel Nădrag se aprinde de sfârșit. Sfârșitul
al unui publicat în numărul viitor. Încercăm să mai răsunăm odărbă ver-
păutul lui neșu).

Poruși dela jugoslavă căbilitor vioră-
nepti țetelui noștru Nastrag în a pures
spre hoterie făcându-și mai încă unșură
într-o tăbărie. După ce-o șovăit at se-
le să facă din robat, bizișii a zis că o fi
șind înțelept neam al cărui viitor a zice-
ra, ce spune, când înșcria printra zicala-
le sale "cine are carte, are și parte", așa
că s'a îndreptat o vreme spre carte și și
a făcut parte mai întâi de o bursă și apoi
de o patală.

A întrebă urăitoare, la țeyren de pe
hăncile școlii, ce cale să ia ca să ajungă,
și urăitoare, în limba Pythiei i-au spus:
"Ta din dreapta, ia din stânga, ia din toate
părțile".

Și a luat la început cu amândouă mâini-
le din... dreapta, chiar din extrema dreap-
tă... Pe urmă, când a venit amurgul zeilor
ce purtau cămăși negre, cafenii, albastre și
verzii, și s'a înșărcaț bălăia, și-a îndrumat
pașii spre roșii. Nu că ar fi devenit bol-
șevic. Ferit-a sfântul i Dar ca jucătorii
la ruletă când s'a terminat norocul pe
negru, trec la roșu.

Și Tântinel Nădrag într-o bună zi, a în-
ceput să mizeze pe îmbujorării diavoli ce,
închinându-se stelei roșii, au făcut neamul
romănesc să vadă stele Verzi.

Primul jeton... o ridicare în slavă a
blestematului călău de care fugise, punând
între el și dânsul, zidul Carpaților, brăul
Dunării, lanțul Alpilor, munții Dalmației și
toată Adriatica. Căștișul i simpatie!

A încercat la a doua tragere a ruletei,
să riște un fișic mijlocirea unei afa-
ceri grase. Căștișul i încrederea nescurpu-
loșilor care, când e vorba de Capital, nu și-
iau pe Marx, tovarăș de drum...

Nu e oricând gata Mefisto să cumpere con-
științe, suflote, servicii?
Tântinel era de vânzare. Tărgul s'a fă-
cut i și roadele acestui concubinaj între
șezualul îndrăgostit de milicoane și pața-
china recunosctoare codoșului ce-a reco-
mandat-o marilor boșeri, s'au dovedit a fi
atât de dulci, încât în îmbrățișarea lor, a u-
ni a uitat amintirile amare, cealaltă a u-
tat trecutul pătat cu verde al cavalerului
și servat și Tântinel a decis să-i facă
amei voalate toate serviciile, iar dama,
lui - toate mendrele.

Aveau nevoie camarazii deveniți tova-
șii, de vreau vas-fantomă care să urmăreas
misterioase transporturi clandestine,
nastratin la născocă. Ba le și înșetra,
și telescoape, radaruri, echipaje, treaba să
fie făcută confidențios și nouii stăpâni
să fie mulțumiți.

Aven nevoie Nădrago să arate și să do-
vedească înșefă că poate înșunțur a ce-

o să vedea începutul în No 440
din 15 Septembrie, 1966.

cece cu gura pătătoasă ce șovăie Eșbiog-
te, comunistă română cu numit ei înșyși
"lașterul" socialist, obșfăbureșii acestui
lașter și căsfăcarea țării șovăie, cererșie.
No noușy, o mândă spăla pe alta (amândouă
mădare și amândouă vinovate ca ale lui Pi-
lat din Pont) și prin ei, adică prin Tânti-
nel Nădrag și ceșuyși muscalilor, verdele
și roșu s'au înșemănat atât de armonioș de
parcă s'ar fi înșcut suror șiamenze și din
totdeșuna împreună pe șcelay drapel ca pe
știndardul portușez.

Fapt este că luptând anonim sub acest
drapel verde-roș, Tântin Nădrag a reușit să
cucerescă noui redute, înmulțindu-și socie-
tățile anonime dela una la două, dela două
la patru, dela patru la opt, dela opt la șai-
sprezece.

Se zicea pe vremuri în zeșlemea: "ano-
nimă, anonimă, dar ș'o știm și noi". Ei bi-
ne, Nastratin era așa de năzdrăvan, că a reu-
șit și aceasă performanță: să se facă ves-
tit în dosul anonimului și să se afirme
on cu greutate în dosul oamenilor de pate,
așa că veșit-a timpul să se vadă și cât e
de adevărată vorba românelui, că "la cel bo-
gat și dracu aduce colac".

Ducându-i-se buhul din Madrid la Babadag
și din munții Hașegului în Apenini cât fac
conșurență, ca înălțime, Turnului Eifel, Turnu-
lui Pisei și Turnului Londrei, pachetele sa-
le de acțiuni și cum, zilnic, îi curg în cas-
cade milioanele, au început să-i pice și o-
norurile: membru de onoare - ici, honoris
causa - colea, colan - la gât, cruce la
piept, stea în frunte. Un CINEVA, "persoană
importantă", cum s'ar fi exprimat Pristanda.

Și nu numai în suburbiile lombarde, în
mici țarguri helvetice sau în Lichtenștein-
ci și în marile metropole de pe toate lati-
tudinile Europei și chiar în Țara Focului,
deși primejdios este să vii în asemenea ță-
ră cu gaz și alte materii inflamabile...
Covășit de titluri și distincții, aștep-
ta tocmai și Ordinul pentru Merit și pangli
ca roșie de Erou al Muncii Socialiste din
partea Kremlinului de pe șoseaua Kisselef,
când...

N'am avea aer de foileton șenzațional,
dacă aici n'am înșterupe ca să anunșăm ur-
marea și sfârșitul în numărul... viitor.

O PUTERNICA EXPLOZIE LA BUCUREȘTI

O puternică explozie a avut loc la Bucu-
rești în cartierul Vărgului, în ziua de 5 Ia-
nuarie a.o. Clădirea "Industria Optice Ro-
mâne" unde a avut loc explozia, a fost se-
rion avariată. Ancheta întreprinsă a scos
la iveală că în subterolul clădiei fusese mon-
tată o instalație provizorie de gaz, defectu-
oasă, care a provocat explozia.

O REFUGIATA ROMÂNCA FACE O DEMONSTRATIE
DE PROTEST IN FATA MISIONEI COMERCIALE
RESERISTE DIN FRANKFURT PENTRU CA SOTUL
EI, RETINUT OSTATEC IN TARA, SA FIE LASAT
SA PARASEASCA ROMANIA

O manifestatie neobişnuită a fost înregistrată în Germania, la Frankfurt, în faţa sedului Misiunii comerciale reseriste. O refugiată româncă, anume VALENTINA NEGRU, a stabilită în Germania, purtând un panou emblematic scris de mâna ei, s-a plimbat câteva ore în faţa clădirii Misiunii comerciale reseriste din Frankfurt. Pe acest panou era scris în limba germană: "GOVERN ROMAN, FI DREPT ŞI LASA PE BARBATUL MEU, J NEGRU, SA IASA DIN ROMANIA, DE CARE SUNT DESPARTITA DE DOI ANI". Dna Valentina Negură, a cărei numă este germană, a putut părăsi Reserul în vara anului 1964. Paşaportul i-a fost acordat pe bază că mama ei era grav bolnavă. Soţului i s-a refuzat autorizatia de a pleca din ţară. El a rămas ostatec în Resere. De când dna Negură se găseşte în Germania a făcut nenumărate demersuri pe lângă guvernul dela Bucureşti, pentru ca soţul ei să fie autorizat să părăsească România pe baza convenţiilor internaţionale semnate de regimul reserist, care stipulează că familiile despărţite trebuie să se reîntregească. Pe de altă parte, soţul dnei Negură a făcut demersuri la Bucureşti, însă fără nici un rezultat. Ziarele germane au intervievat pe dna Negură şi au fotografiat-o. Mai toată presa germană s-a ocupat de această afacere subliniând că "guvernul dela Bucureşti, care vrea să arate că şi-a schimbat atitudinea devenind mai umanitar, dovedeşte prin reţinerea prin forţă a soţului lui dnei Negură, că în România nu s-a schimbat nimic şi că regimul de teroare continuă să existe". Misiunea Comercială reseristă dela Frankfurt a protestat pe lângă Prefectura Poliţiei din Frankfurt, care a informat-o că pe baza articolului 5 al Constituţiei, asemenea manifestaţii sunt libere.

* *

Întâmplarea de mai sus scoate în evidenţă încă odată, dacă mai era nevoie s-o subliniem, că regimul lui N. Ceauşescu este acelaş care a existat până la venirea sa la putere. Cei cari pledează pentru coexistenţă au încă o dovadă în plus despre felul cum înţeleg comuniştii să respecte drepturile omului în imensa închisoare care este România înăşnuită de azi.

CUM VA FI ESCROCAT OCCIDENTUL DE R. S R
(continuare din pagina 1)

O industrie puternică, care a fost creată pentru nevoile populaţiei din ţară şi pentru export în ţările blocului comunist, căci în fond acest lucru îl urmăreşte în ochii portoneilor din COMCON, înseamnă o obiect perfect de bine neam, că pe plan intern, în România NU VA PUTEA COMERCIJA NICIODATA o industrie occidentală, atât din punct de vedere calitativ, cât şi al preţurilor.

O D E C E S E I N T A R A

LA BUCUREŞTI : Eugen Gropceanu, vecchi al partidului comunist, regisor la Teatru de operă şi balet şi profesor la Conservatorul Ciprian Porumbescu, originar din Cluj unde s'a născut în 1922; sculptorul Petruche Iordănescu, Eugen Anghelichi, Teodor Căraşu, Ion Petreanu, Ştefan Meran, Emilia Zădărescu, Zoe Mălăeşescu, Ecaterina Dragomirescu, Nelly (Nony) Mălăeşescu, Virginia Giorăscu, Dumitru Arbăreţ, V. Cristob, Theodor Ocone Răşcanu, prof. univ. versitar Barbu Dumitrescu, Teodor Lefter, medic la spitalul de urgenţă, col. în rezervă Ion Petreanu, Ştefan Meran, Emilia Zădărescu, Aneta Preoi Gheorghie Opriş, avocat Ion C Diaconescu, Franz Lederer, Ing Florea Andrei, Maria C. Diaconescu, colonel în rezervă din cavalerie Romică Ştefănescu, farmacist Constantin Oprea Opreanu, Dr. Cantemir Angheliescu, atletul Titl Boldescu, Prof. Gustav Hoter, Dr Gabriel Lazăr, Viorica-Florica Georgescu, aviator în rezervă Ion Serghie, Sivi Bota, prof Lidia Popovici, Ghita Mendl-Schapiro, Julietta Posenaru, fostul locotenent colonel în rezervă Caraşol R. Marin, Dumitru Hagi Paşachiv, fost redactor la Editura muzicală, Virgil Petrescu, Maria St. Melitescu, publicistul Mircea Codrescu, Elena Nicolescu, Laura (Angi) Gavrilovici, Ludacer Işac, colonel în rezervă Cantemir I. Alexandru, Alexandru D Stănescu (Sandi), Dimitrie Stamatoş, Gheorghilă Preat Alexandru Popescu Daşova din Corabia, Barcu Ioana Jeny-Apostoleanu, Ioan Petrescu, avocat pensionar Demir Apulescu, Dr. Petrescu Constantin, Prof. Tetta Udrescu, Prof. Corneliu Monradini, Elena Gheorghiu, Prof. Vasile Dumitrescu, Prof. Andrei Marin, fost director la liceul Sf. Sava, Elena Răzescu-Grădeanu, Eliză Brastaviceanu.

LA CONSTANŢA : judecător Constantin Negoescu, Dr. Gheorghie Popescu, Dr. Emil Bacanu medic primar. LA TIMIŞOARA : Prof. Constanţa Ionescu-Loziciu. LA PETROAIA : Preat Ionescu Traian. DIN BOLINTINUL DIN VALE : Victoria Dobrişan Vlaicu, LA CARANSEBEŞ : Elisabeta Noaghea. LA BRAILA : Macarie Pandele. LA VIZIRU : Ioana Butucescu. DIN URZICENI : Nae Marcu. LA TURNU-MAGHERELE : Ecaterina Burca LA CRAIOVA : Prof. Dumitru (Miti) Teodorescu, învăţător pensionar Ştefan Ciurescu, Cornelia Dr. C. D. Niculescu-Greceanu. LA PLOEŞTI : Învăţător-pensionar Alexandru Ciocârdel, Dr. Romulus Niculescu.

CICLUL " MOZES ROSEN POLITRUC "
(continuare din pag. 4)

mea, puritatea adevărului. Dacă prezentul era infam, mocirliă, dar de ce să se atrădească trecutul ? Oare trecutul, el singur, n'are drept la apărare ?

Judecăt-mă cinstit : oare trecutul, el singur, n'are drept la apărare ? E ceea ce am făcut aici, acum, în rând la statul încă n'are să se desăvârşitorii Domnului. Pe ar va putea să se aleagă din aceste omalii. Căre va fi jooareto trecutul aluitor al robinateşii lui roman, fi va blentemat el şi uremăştii săi, vine de vece, până în omărgăritul de veno.

la închiderea buletinului...

Am arătat în No trecut că în cercurile artistice din Paris se vorbește de artiștii CRISTEA AVRAM, sosit în Franța din R.S.R, iar refuzul să se reintorcă în țară. Svo mul pare că se confirmă. Idia la neoboseală între acesta și artista franceză Marina Vlady este o realitate. În țară o anchetă a fost ordonată de însuși N. Ceaușescu, pentru a se vedea cum a putut căpăta Avram Cristea pașaport și vi să de șire din iadul reședitei deocămdată Cristea Avram refuză să facă orice de plovași și să vadă pe trimi și li Ambasadei Reseriste din Paris. Cristea Avram are toate șansele, ca alături de Marina Vlady să apară în filme occidentale unde suntem siguri că va reurta un mare succes. Presa reseristă a primit ordin să treacă sub tăcere în țară numele lui Cristea Avram.

Am arătat că în diferite regiuni din România, în urma majorării impozitului salariilor fără copii, au fost semnalate manifestații de protest zgomotoase (vezi BIRE №45 din 1.12.1966). Suntem informați din surse ce nu suferă dezmințire, că atât la Minele din Lupeni, Tg. Jiu, Huedoara, precum și la unele întreprinderi din București, au fost semnalate manifestații ale salariaților fără copii, contra acestui impozit împopular. Manifestațiile acestea au fost înăbușite datorită intervenției brutale a miliției și securității. Promitem a reveni cu amănunte.

Guvernul israelian a hotărât ca posesorii de pașapoarte de refugiați (Titre de voyage) pot întreprinde călătorii turistice în această țară, fără a mai cere viza de intrare consulară. Acești călători trebuie însă să fie în posesia unui bilet dual-tours, care va fi cerut spre verificare la sosirea în Israel.

Între Guvernul Federal German și R.S.R. urma să se realizeze acordul privind relațiile diplomatice, în vederea unei ambaderi atât la Bonn, cât și la București. Acesta

ytire vine să confirme cele publicate la timpul său în "BIRE", că între București și Bonn se duceau tratative pentru a se ajunge la un schimb de diplomați.

Din cauza slăbirilor de ghiață apărute pe Dunăre, au fost suspendate cursele de pasageri pe toate sectoarele Dunării, începând dela 18 Ianuarie. Au fost deasemeni întrerupte trecurile cu bacul.

Iarna grea s'a abătut asupra României cu tărie, aducând zăpadă și ger. Temperatura înregistrată în țară a fost de minus 15-20 grade.

Filmul "Ora 25" după romanul lui Const. V. Gheorghiu a fost prezentat în premieră mondială la Radio City Music Hall din New-York. După cum am anunțat la vreme, acest film a fost realizat de Henri Verneuil, având ca principalii protagoniști pe Anthony Quinn, Virna Lissi, Serge Reggiani, Grégoire Aslan, Albert Remy, etc. Premiera europeană va avea loc la Paris în cursul lunii Februarie.

Festivalul din Cannes al Filmului pentru Tineret a decernat "marele premiu al juriului", filmului reserist: "Duminică la ora 6", în regia lui Lucian Pântilie. În rolurile principale apar: Irina Petrescu și Dan Nuțu.

La Paris a sosit o delegație de scriitori reserști, compusă din Alexandru Oprea, Alexandru Andreișoiu și Nichita Stănescu. Scriitorii reserști vor rămâne în Franța timp de două săptămâni.

Domnul Profesor C. Marinescu a înregistrat pentru emisiunea românească a Radioului "Free Europe", o foarte interesantă conferință, intitulată "Marile datorii ale culturii rusești moderne față de România". Această înregistrare va fi transmisă în două emisiuni, fiecare având o durată de 20 minute.

Binecunoscutul artist ilustru ȘTEFAN ȘCU-GOANCA, dela

Opera de la Paris

La Paris a încetat din viață la vârsta de 75 ani, dl. IONEL SCHAPIHA, doctor în drept, comandant al eroulului "Coroana României" Medalia Recunoștinței Franceze 1914-1918. Defunctul era rudă cu Drele Annie și Nora Samueli. El a fost înhumat la cimitirul Montparnase din Paris.

Noul secretar al Uniunii Generale a pseudosindicatelelor din Resere a fost numit în persoana tov.ului Constantin Herescu, care a înlocuit pe tov.-ul Bălan Viobetta.

Andrei Porumbanu, care a fost eroul unui scandal amoros cu câțiva ani în urmă, prin căsătoria sa cu moștenitoarea Fabriciei de mașini de scris "Remington", de care ațărărea unui tribunal, a introdus recent o acțiune în justiție împotriva fostei sale soții. În cerența sa, Andrei Porumbanu vrea să ia la el copii rezultați din această căsătorie, în vârstă de 4 și 5 ani.

Tânărul pianist din R.S.R. Dan Grigore, a întreprins primul său turneu în Franța, dând mai multe concerte la Nisa, Toulouse, Menton, Grasse etc. Deasemeni tenorul Nicolae Herlea a interpretat rolul lui Figaro din "Barbierul din Sevilla" în patru spectacole ce au avut loc la Atena.

"B.I.R.E."
ESTE ZIARUL TUTUROR
ADEVARATILOR DEMOCRATI
ROMANI IN EXIL

LA "DETEINTE" VUE PAR UN DEPUTE
DU LUXEMBOURG

par RENE THEO

LE 14 DECEMBRE 1966 a eu lieu à Strasbourg la XIIème session de l'Assemblée de l'Union de l'Europe Occidentale. A cette occasion a été présenté un projet de recommandation pour remplacer le système actuel de sécurité européenne qui peut ouvrir la voie à une vraie détente européenne.

GEORGES MARGUE, député de Luxembourg, a prononcé à cette occasion un discours très courageux en faveur de notre cause commune. Nous lui en sommes reconnaissants et nous reproduisons ci-après les principaux extraits de son discours :

" ... La tension qui existe depuis plusieurs années entre les pays dominés par le communisme et les pays démocratiques nous semble à la longue insupportable, d'autant plus que nous ne voyons pas comment nous pourrions modifier l'état des choses qui existe de l'autre côté du rideau de fer... "

" ... La tension est un mal. Mais qui a créé la tension ? Je ne crois pas que ce soient les Occidentaux qui aient à se faire des reproches. Ce ne sont pas les Occidentaux qui ont fait le blocus de Berlin ou construit le "mur". Ce n'est pas nous qui avons fait le coup de Prague. Ce ne sont pas les Occidentaux qui ont lancé leurs tanks contre le peuple hongrois. Ce n'est pas nous qui maintenons à travers l'Europe un système de barbelés avec miradors, courant électrique et ordre de tirer sur ceux qui passent la ligne " .

" ... La tension - c'est évident - c'est un fait des autres. Mais comment alors pourrions-nous faire la détente, puisque nous n'avions rien tendu ? "

" ... Ce qui me préoccupe surtout, c'est que du point de vue de la liberté de conscience, il n'y a pas de changement dans les pays au régime communiste. L'oppression de tous ceux qui ne pensent pas comme les dirigeants du parti, continue. Et ici je crois que nous avons quand-même un certain devoir de solidarité à l'égard de nos frères qui souffrent dans les pays communistes, qui sont persécutés parce qu'ils ne sont pas conformistes, parce que du point de vue politique, religieux ou philosophique, ils ne se soumettent pas aux directives de communisme athée et totalitaire "

" ... Monsieur le Président, je crois que le jour où notre sécurité dépendrait des promesses communistes, elle serait définitivement compromise. Avons-nous donc oublié quelle a été la suite de certain pacte de non-agression proposé par l'U.R.S.S. et conclu par elle avec l'Estonie, la Lettonie, et la Lituanie ? Personnellement je croirai à la détente le jour - je ne sais pas s'il arrivera jamais - où Tallinn, (suite en deuxième col.)

A CENT KM. DE CLUJ, UN GRAVE ACCIDENT de voiture s'est produit, qui heureusement n'a pas fait des morts, mais qui a blessé gravement une pianiste française de renommée internationale, Mme Monique de Bruchoffler. L'accident est dû à l'inexpérience du conducteur qui, sur une route verglassée, a perdu le contrôle de son véhicule. Mme de la Bruchollerie, qui a donné une série de concerts en Roumanie, applaudit par le public roumain, a été transportée par avion à Paris, après que les médecins roumains de la clinique de Cluj lui ont sauvé la vie. La grande artiste française ne pourra plus paraître sur scène avant bien longtemps. Nous lui souhaitons de tout coeur un prompt rétablissement.

UN JEUNE PREMIER DU CINEMA ROUMAIN se trouve à Paris depuis le mois de Novembre 1966. Il s'agit de l'acteur Cristea Avram, qui a terminé cet été en Roumanie le tournage d'un film en coproduction franco-roumaine "L'ETOILE SANS NOM". La partenaire de Cristea Avram était la bien connue artiste française Marina Vlady. Entre les deux partenaires s'est nouée une amitié qui s'est transformée en idylle amoureuse. Cristea Avram a réussi à déjouer la vigilance des autorités roumaines et a reçu un passeport pour la France. A Paris il a été vu en compagnie de Marina Vlady. On parle que le jeune premier roumain ne retournera plus en Roumanie. A Bucarest une enquête a été ordonnée pour voir comment Cristea Avram a pu obtenir son passeport et quitter la Roumanie.

LE GOUVERNEMENT DE BUCAREST a fait pendant ces deux dernières années des acquisitions de biens industriels dans divers pays occidentaux qui s'élevèrent à la somme fantastique d'un milliard de Dollars. Pour le régime de Bucarest cette somme dépasse ses possibilités de paiement ayant en vue qu'il ne dispose pas de devises. Une personnalité occidentale qui a été récemment en Roumanie révèle que le gouvernement de Bucarest ne pourra pas faire face à ses obligations de paiement et que finalement il va solliciter un moratoire. Il est exclu que la Roumanie puisse acquitter ses dettes avec des produits fabriqués en Roumanie qui, comme l'a reconnu récemment le ministre des finances roumain, sont de mauvaise qualité, la capacité de production étant très inférieure.

SUITE de notre article :

Riga et Kaunas seront libérées et redevenues des capitales de pays indépendants. A ce moment je croirai que la détente est arrivée, mais pas beaucoup plus tôt "

Il y a peu de parlementaires occidentaux qui aujourd'hui témoignent en faveur des pays soumis à la dictature rouge une amitié qui nous touche et nous ne trouvons pas les mots pour exprimer au député luxembourgeois notre gratitude et notre reconnaissance.